

Edi A. Klobučar

Član predsedstva

Sem Edi, star sem 30 let in odraščal sem na Dolenjskem. Moja aktivistična pot se je začela po odhodu na študij antropologije v Ljubljano. Bil sem aktiven v različnih podnebnih, feminističnih, kvirovskih in sindikalnih organizacijah. Nekaj let sem delal v gostinstvu, trenutno pa opravljam delo terenskega koordinatorskega dela v socialističnem gibanju.

Kot aktivist sem sodeloval z organizacijami v regiji, se udeleževal mednarodnih usposabljanj in izmenjav po vsej Evropi ter jih gostil. Pri svojem delovanju sem spontano gravitiral k temam o gradnji skupnosti in odpornosti družbenih gibanj, različnih načinih povezovanja in organiziranosti v sistemih, ki so alternativa obstoječemu.

Dlje ko sem bil aktiven, bolj jasno mi je postajalo, da nevladne organizacije same ne morejo ustrezno nasloviti in rešiti perečih problemov naše družbe. Nosijo posamezne boje, ki so sicer pomembni, a jih kontekst kapitalistične družbene ureditve prepogosto ohromi in jim izpuli zobe. Liberalizem se v preteklosti nikoli ni postavil v bran delavstva, še v najboljšem primeru je ohranjal status quo, sicer pa odkrito deloval v prid kapitala. Potencial za skupnostno družbeno spremembo, ki ga posamezni boji nosijo, je na ta način otopil in onemogočil, kljub trudu in energiji aktivistov.

“ Mi, terenci! smo tisti, na katerih je, da razredno solidarnost negujemo in krepimo s tovariškimi medsebojnimi odnosi. ”

Če želimo spremembo, moramo delovati in jo misliti širše. Odkar aktivno delujem v našem gibanju, sem v praksi dojel izjemen pomen razredno osnovanega organiziranja v družbi. Izhajamo iz ruševin solidarnosti, ki jo je zgradil socializem, kapitalizem pa nato izmaličil do te mere, da so časi družbene povezanosti in angažmaja le še bled spomin. To je stanje, v katerem delamo in v katerega posegamo.

Mi, terenci! smo tisti, na katerih je, da razredno solidarnost negujemo in krepimo s tovariškimi medsebojnimi odnosi. Z akcijami jo prelivamo med ljudi, naj bodo to dogodki, manifestacije, protesti, stavke, stojnice, deljenje letakov ali druženje. Vse te dejavnosti imajo še toliko večji pomen, ko smo zaradi neoliberalnega kapitalizma skoraj pozabili, da ljudje nismo posamezniki, ampak družbena bitja.

V boju proti kapitalističnemu izkoriščanju je solidarnost materialna in politična nujnost. Ni le cilj, je način, kako se borimo, pot, po kateri pridemo do cilja. V njeni srži je iskrena skrb za sočloveka. To skrb moramo pomnožiti.

“ V boju proti kapitalističnemu izkoriščanju je solidarnost materialna in politična nujnost. ”

Edi A. Klobučar

